יום ג', כ"ח בסיון תשס"ח (01 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לפעמים המקורות אינם בתמימות דעה לגבי תאריך האירוע. הפעם, מקרה כזה...

ממקור אחד:
*מחר, **כ"ט בסיון** בשנת תרצ"ז - 8.6.1937, על סיפון האניה "**הר ציון**" הונח היסוד ל"**חבל הימי לישראל**".*

וממשנהו...:
"**החבל הימי לישראל**" הוקם בשנת 1934 - אגודה ששמה לעצמה כמטרה לקדם את תודעת הים. היתה זו תנועה ציבורית בעלת אופי ימי טהור, יזמה את ראשית מפעליה של הימאות היהודית החדשה. מבין מעשיה הבולטים:

- הקמת בית ספר הימי לקציני ים,
- עידוד הקמת חברות ספנות לאומית,
- הפצת ספרות ימית, ו
- הקמת מוזיאון ימי.

בשנת 1997 פורק החבל הימי לישראל.

לא הצלחנו ללמוד עוד על ארגון זה או על האנשים שהשתתפו בו. אך כן מצאנו סיפור מעניין על אוניה זו, ה"הר ציון", שבה נוסד הארגון לכאורה. ואנו מביאים אותו בהמשך:

האוניה העברית הראשונה

= כבוגר תנועת "זבולון" שהכשירה נוער לימאות עברית, היתה לי הזכות להיות ימאי באוניה העברית הראשונה "**הר ציון**", אוניה שכמותה לא היתה לפניה: לבנה בעלת 2 תרנים גבוהים. אורכה 150 מטר רוחבה 15 מטר בעלת 3 סיפונים, שני סיפונים לנוסעים, הסיפון השלישי למשא. משקלה 5000 טון וכולה אומרת הוד והדר! האוניה הפליגה בקו חיפה – קפריסין – איסטנבול – ורנה – קונסטנצה. בתור נער בן 16 עבדתי כעוזר למסיק בחדר המכונות, כי באותם זמנים האוניות היו מונעות ע"י מנועי קיטור. בחדר המכונות חום אימים, עבודה קשה ומתישה, אבל הייתי מאושר כי הייתי ימאי עברי ועבדתי באוניה העברית הראשונה. **לאחר שנת עבודה**, בחודש אוגוסט 1939 חזרנו ארצה מהפלגה ארוכה וב-1.9.39 פרצה מלחמת העולם השניה. ההפלגה הבאה היתה אמורה לצאת מחיפה באוקטובר 1939. אמי ז"ל שחששה לחיי, ניסתה לשכנע אותי לא להפליג עם צוות האונייה ולהישאר בארץ בחוף. נסיונות השכנוע לא עזרו. לאחר ויכוחים סוערים ומריבות החביאה אמי את הדרכון שלי, ולא היתה מוכנה להחזיר לי אותו. נשארתי בחוף עצוב, בוכה וכועס מאד על אימי ז"ל. האוניה יצאה להפלגה ללונדון באוקטובר 1939 כשאני מביט בה בעצב מהרציף בנמל חיפה. **היתה זו ההפלגה האחרונה** של האוניה "הר ציון". הר ציון נפגעה מטורפדו בים הפתוח בכניסה לנמל לונדון וטבעה מיד. איש מאנשי הצוות לא ניצל, אני היחיד שנשאר בחיים מצוות האוניה לספר את סיפור האוניה העברית הראשונה. **לעולם לא אדע** למי להודות על הצלה זו ,לאימי ז"ל או לגורל הטוב שזיכה אותי בשנים רבות. 20 שנה מחיי עברו עלי בים. עבודה באוניות נוסעים, בספינות מעפילים, השתתפתי בהעלאת שארית הפליטה, שרתתי

"קוּמָה אֱלֹקִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', כ"ח בסיון תשס"ח (01 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בחיל הים ובצי הדייג הישראלי. אבל את "הר ציון", האוניה העברית הראשונה, אַהַבתי הראשונה, לא אשכח לעולם. =

[המספר: יצחק גסנר]

"קוּמָה אֱלֹקִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל